

NYIRÁN FERENC

Szinte szégyelled

*Szinte szégyelled,
hogy egészséges vagy.
Miközben sorra halnak
meg barátaid, szerelmeid.
Legalább egy gyomorfekély,
egy törött láb, némi rothasztó
rák a prosztatában. Legalább
a fej fájna olykor. Vagy a
máj adná fel végre már.
Egy elakadt trombus a
tüdőartériában. A szívvel
azért volt némi esély. Egy
görbe bot, az olyan költői.
Vagy kerekesszék. Pelenka,
amit a csinos ápoló cserélget.
De csak ezek a semmi kis
érzelmi viharok, a hétköznapi
múló, apró szarkavarásai,
lírainak semmiképp sem
nevezhető életed száználmas
totyogása a fedélzeten.*

Flamingó

*A hajnali fények élesebbek,
harsányabbak a naplementénél.
Az alkonyi aranyhídon
méltósággal lépkednek a
rózsaszín flamingók.
Nyugalmat ont a táj, a környező
hegyek. Mint belőled a beletörődés.
A flamingók sziluettje rád emlékeztet.
Ahogy hosszú lábaddal lépkepsz a
hétköznapi hűvös hullámaiban.
Amint a hónapok alatt
összegyűlt hordalékokat
kerülgeted a partköznelben.
Meg-megállva mélézol*

*múltadon. Habár a jelent egyre jobban
élvezed. Milyen kár, hogy már csak
fél éved van hátra.*

Parton innen

*Lineárisan haladsz az időben,
mely egyre gyorsul, bár volt,
mikor épp lassúságával kínozott.
Most egy apró SD-kártyán elfér
egész eddigi életed. Vonulj el,
vonulj ki, az oktondi akarat
semmit nem old meg, és a
szűkölő vágy csak meggyötör.
Aminek meg kellett történnie,
mindaz megtörtént. Tanulhattál
volna a filozófusaidtól, te sem
léphetsz kétszer ugyanabba a
folyóba. Most még eltakarnak
a fák, nem lát senki, ahogy állsz
a parton. De vigyázz, ne lépd
át a Rubicont.*

Kreol búcsú

*Jer kedves aludni vélem
Ad nekem édes csók ma te
Nem merni venni ma én el
Banánkunyhóban dőlni le*

*Aludni sarokban gida
Gömbölyű gombolyag állat
Lenni én tenéked cica
Dorombol melleden álmot*

*Szunnyadni szótlán holnapig
Madár sem dalolni ágon
Meghalni csöndben reggelig
Hold sütni hasunkra ágyon*

*Kunyhónkra dőlni ingatag
Ha készülni el hajóraj
Lenni oly közel pirkadat
Szájamon utolsó sóhaj...*